

Ethvert moderne, hygienisk hjem bør bruge

NILFISK

Verdens bedste Støvsuger

Forlæng demonstration i Deres hjem! Uten kjøpetvang eller omkostninger!

MASKINAKTIESELSK. NILFISK

Hansteensgt. 2 (Drammensv.) TIL 12364. Telegr.adr.: Nilfisk

I dagens løb

Fotografier.

Hundrede gange havde jeg bedt Esther om et fotografi. Jeg havde fotografert mit badekabinet og visit og forsterret og sendt hende alle udgaver i det haab, at det stedsige syn af mig skulde virke holdig paa hendes følelser. Esther tog mod alle billeder. Hvor hun lagde dem, kan jeg ikke vide; men jeg er ræd for, at hun ikke gav dem plads paa sin væg eller sit natbord eller overbordet paa noget sted, hvor jeg sprang i sin ne; for havde hun set paa mig hver dag, saa maatte hun jo hauset, hvad hun skyldte mig. Jeg blev derfor nedt til at lade mig fotografere paa ny hver maaned. Min fotograf lærte tilslut at tage billeder af mig; det tiende fotografi havde virkelig et fornuftigt udtryk. Men det hjalp mig ikke hos Esther. Den ellevte gang sagde jeg til fotografen: gjør mig nu baren og stillig.

— Det kommer jo lidt an paa Dem ogsaa, sagde han. Vær saa snil ikke at tænke paa nogen ting, prøv at se rigtig dum ud og bæst haaret lidt bedre, saa skal jeg sørge for resten.

— Spar ikke paa retouchen, sagde jeg.

Det blev et frygtelig fotografi, det var saa tomt og alikket, at det gjerne kunde staa i en udstillingskasse — det kommer der ogsaa — jeg skammede mig inderlig over mig selv. Saa jeg virkelig saa fjollet ud. Det billedet sendte jeg til Esther og vidste ikke, hvad jeg ønskede mest, en yndig tak eller billedet i retur.

Og saa fik jeg Esthers fotografi.

Det var igaar, og jeg har endnu ikke haft mod til at takke Esther mundtlig.

Hvor uendelig mange aftener har jeg ikke siddet og tænkt paa hende og ønsket, at jeg havde et billede af hende, saa jeg kunde føle hende lidt nærmere! Jeg skulde gjerne kysset det billedet i mængel af hende, stige som man gjør paa kinematograf. Det søde, friske ansigt med det kokette smil og det bedarende, falske blunk i øinene.

Saa fik jeg esters fotografi.

— Nei men Esther! sagde jeg i sorg.

Hvad havde fotografen gjort med hende! Her var en veldig skønhed, en glat fipled, en korrekt og aristokratisk holdning. Og smilet sagde ligesom pent tak for mad, og øinene saa ud i verden med et lyst romansblik, og ikke et eneste træk fortalte noget, der var ingen træk igjen, bare en poleret og marmorret hudflade, den lille morsomme vorte paa det venstre kind var

væk, brynene var blevet mørke, øinene skulde store, nesen var blevet lussak, af hele den kokotte, friske, kinnede, uskikkelig Esther var det bare navnetrækket igjen. Der stod Esther med hendes skolepige. —

— *Åa, Esther!* sukede jeg. Er det slig, du vil tage dig ud i andre øine! Nu forstår jeg, at det frygtelige fotografi af mig er faldt i din smag. *Åa, Esther,* du er længere borte fra mig end nogen sinde.

Og saa stillede jeg fotografiet paa mit skrivebord, saa mine venner kunde se det og misunde mig.

Studenten.

Uddeling af tillægskort — for mai begynder paa tirsdag, og saa tillægskortene for barn i alderen 11—15 aar. — som bekjendt tog sæt til arbejdende bær eller til barn, hvis forældre har en aarsindtægt mindre end 4000 kr. Man maa medtage skatteafdel. naar det gjælder barnene. Distriktkontorerne er saaledes fra kl. 9 til 7. I dagene 23de—25de chapeters efternavne A—O.

Mlle Nathalis Radisse. — den brillante, unge franske pianistin, har ved sin sidste koncert mandag kl. 8 i Aulana som hovednummer Schumanns »Karneval« og Bussonis »Introduction e Capriccio Paganinico«. Desuden spiller hun Scarlatti, Mozart, Pjærné, Wildor og Blanchet. Sammen med violinisten Carl Nordbøgger spiller hun efter et opførelse Sjønens berømte Emoll-sonate. Emil Sjægen, den nydelige afdelte komponist, af hvis kompositioner mlle Radisse har fremført en række i Paris, var den, efter hvis initiativ den unge pianistin kom hid til Skandinavien.

En natbøtte. — Beboerne omkring Osterhausgades haveli har i lang tid følt sig generet af at have haveliet til nabo. Der er megen støv og rug og sød fæser omkring og trænger sig ind paa lofter og gennem vinduer, og lægger sig paa tæ og andet og forvolder skade. Ogsaa gardsrummene bliver selvfulde rakkede til og ting som står der, bortkøllige.

Derfor har flokken af naboerne nu ved byretten anlagt erstatningskrav mod haveliet, og den anledning afhentes igaar en række vidner.

Rachmaninov-koncert i Aulana. — Onsdag giver den russiske komponist og pianist Sergej Rachmaninov en egen koncert i Universitetets aula. Ved denne koncert fremføres Rachmaninovs egne kompositioner, og man vil faa leilighed til at høre Sonate nr. 2 og en række af hans preludier og etuder. Billetsalget begynder imorgen, mandag, i Norsk musikforlag.

Norsk Musikblad. — Som redaktør af »Norsk Musikblad« er ansat komponist David Monrad Johansen.

I Kunstforeningen. — er udstillet nogen skulpturarbejder af Njal Knudsen. I begyndelsen af mai aabnes en vaarudstilling, hvortil indmeldelse og indlevering af kunstværker maa ske inden 25de april.

Frelsekræft sanjeførings — koncert iaften kl. 8 hos Brdr. Hals kan imedens med interesse. Koret naar fremdeles under samme ypperlige, erfarne leder, hr. Nils Buch-Søllst. og dennes gang hr. Olav Svendsen.

Direktor Karl Norbeck — i egen store person afledte os et besøg igaar. Han kom for at fortælle om sit hjertesorg. Paa Bøstorfstrædet er man allerede de gaaet igang med at lægge grunden til telet, og fredag skal det hele være under tag.

Direktøren forklarede os vanskelighederne med at begynde cirkus nu. Det er næsten umuligt at faa dygtige artister, og for til bestene er det ogsaa knapt med. Men vanskeligheder er til for at overvinde, og Norbeck er ikke den mand, som giver sig. Han har trods alt sikret sig en række fremtidsdanske artister — blandt andet til flyvende damer fra cirkus Orlando i Stockholm, og Gautie, manden med de usædvanlig bevægede

tyr. Og saa skal naturligvis Norbeck selv optræde med sine hestevæds heste i hele verden.

Direktøren pleier ellers at begynde sæsonen paa Vestlandet, men foruden er der større end her. Han bliver en tid i Kristiania, drager derefter paa turnd her paa Østlandet og vender til huse i tilfælde han kommer til for at fortaente den sukkes, han uvilkommt vil faa her.

En teaterrekord. — Teatersæsonen i London er blomstrende, og man har endog kunnet sætte en teaterrekord i disse dage. Lyric Theatres store sukkes »Romantik«, der som bekjendt i denne tid ogsaa spilles paa vor eget Nationaltheater, har nylig oplevet sin 1000de opførelse med frk. Doris Keane i hovedrollen. Til sammenligning kan anføres, at »Den glade enke« gik over 800 gange i London og »Geisha« 700 gange.

Kan alkoholsagt ad separeret — En troværdig mand sørgte etsteds havde fundet ud, at det alkoholsagt ad var vel løbert for ham. Men saa var der nogen, som fortalte ham, at det lod sig gjøre at separere alkoholen fra alleis øvrige bestanddele. Det foregik — sagde man ham — akkurat paa samme maade, som naar man separerer melk: Ud af den ene tut kom alkoholsaget for fløde, og ud af den anden tut kom resten. Manden var ikke søn til at forsøge. Han flydte separatoren med alkoholsagt ad og gav sig haabefuldt til at sveive. Men han blev hellig skuffet over resultatet. For lededor af den eftertrægtede alkohol skulde komme strømrende ud af den ene tut, gik hele stesen bare op i skum. Det blev selvelig endda mindre skikket som optræningsmiddel, end han allerede paa forhaand fandt det. Og senere ogsaa han separeringen, fortæller »Stav. Aftenbl.«

Cavells skikkelse i marmor mod et vældig monument af Cornwall granit, 45 fod høit. Den øverste gruppe paa dette korsformede mindesmerke symboliserer menneskeligheden, som beskytter de smaa nationer, paa baggrunden i relief fremstilles den britiske leve. Paa den ene mindstavle, som er indhugget paa monumentet, staar: Bruxelles — dagry og datom for Edith Cavells henrettelse, paa den anden: Menneskelighed, styrke, langlivshed, opførelse.

Statuen af Edith Cavell bliver udbåret i hvid Carrara-marmor, som forbildet ligger i bruddene i Italien. Monumentet i Paris skal reises i hvidbrillede liggeroverfor Place de la Concord. Det prisenlånede udkast af Gabriel Poch og udmærker sig ved størrelsen enkelhed i komposition. Mod en baggrund af ruiner tegner en vinget skikkelse sig som en cubol paa haab, retfærdighed eller er, i forgrunden ligger Edith Cavell i dødens ro med en træk hjem til sine fædder.

Monumentet i Paris.

Symfonikoncert. Nationaltheatret bod igaar paa en helt festlig musikaften. Den blev udmærket indledet med »Eine Faust-Ouverture« af Richard Wagner. Ouverturen behandler den Faust-skikkelsen og giver særlig udtryk for hans bitte livslyde: —

Den svenske brigades fane.

Den svenske brigades fane. Den tidligere model, har den svenske brigade af damer i Uleasborg faaet en fane, som har fulgt adfalden i kampene ved Tammersfors. Der har imidlertid været udtalt ønske om, at brigaden ogsaa maatte faa en fane fra hjemlandet, svensk saavel i komposition som udførelse. For at virkeliggjøre denne tanke har kunstneren Gunnar Hallström udarbejdet forslag til en saadan fane, som han beder brigaden modtage som gave.

Fanen skal udføres af silke og faar de gamle svenske farver, lyseblaa og lysegul. Paa blaas bund findes en gylden ring, hvori ligeledes i guld er anbragt fire hænder, symboliserende Nordens enhed. Fanestangen ender i det gamle Vasavarsben i guld, som er det urgamle symbol for svensk kultur, lov og ret. Over ringen med de fire hænder læses i gylden skrift brigadens navn.

En mand stod med et spil foran sig, som om han vilde se sig i ansigtet, men alligevel holdt han øinene lukket.

»Hvorfor staar Du slig t spurgte man ham.

»Jo«, svarede han, »jeg vil se, hvordan jeg ser ud, naar jeg sover.«

En mand stod med et spil foran sig, som om han vilde se sig i ansigtet, men alligevel holdt han øinene lukket.

»Hvorfor staar Du slig t spurgte man ham.

»Jo«, svarede han, »jeg vil se, hvordan jeg ser ud, naar jeg sover.«

En mand stod med et spil foran sig, som om han vilde se sig i ansigtet, men alligevel holdt han øinene lukket.

»Hvorfor staar Du slig t spurgte man ham.

»Jo«, svarede han, »jeg vil se, hvordan jeg ser ud, naar jeg sover.«

En mand stod med et spil foran sig, som om han vilde se sig i ansigtet, men alligevel holdt han øinene lukket.

»Hvorfor staar Du slig t spurgte man ham.

»Jo«, svarede han, »jeg vil se, hvordan jeg ser ud, naar jeg sover.«

En mand stod med et spil foran sig, som om han vilde se sig i ansigtet, men alligevel holdt han øinene lukket.

»Hvorfor staar Du slig t spurgte man ham.

»Jo«, svarede han, »jeg vil se, hvordan jeg ser ud, naar jeg sover.«

En mand stod med et spil foran sig, som om han vilde se sig i ansigtet, men alligevel holdt han øinene lukket.

»Hvorfor staar Du slig t spurgte man ham.

»Jo«, svarede han, »jeg vil se, hvordan jeg ser ud, naar jeg sover.«

En mand stod med et spil foran sig, som om han vilde se sig i ansigtet, men alligevel holdt han øinene lukket.

»Hvorfor staar Du slig t spurgte man ham.

»Jo«, svarede han, »jeg vil se, hvordan jeg ser ud, naar jeg sover.«

En mand stod med et spil foran sig, som om han vilde se sig i ansigtet, men alligevel holdt han øinene lukket.

»Hvorfor staar Du slig t spurgte man ham.

»Jo«, svarede han, »jeg vil se, hvordan jeg ser ud, naar jeg sover.«

En mand stod med et spil foran sig, som om han vilde se sig i ansigtet, men alligevel holdt han øinene lukket.

»Hvorfor staar Du slig t spurgte man ham.

»Jo«, svarede han, »jeg vil se, hvordan jeg ser ud, naar jeg sover.«

En mand stod med et spil foran sig, som om han vilde se sig i ansigtet, men alligevel holdt han øinene lukket.

»Hvorfor staar Du slig t spurgte man ham.

»Jo«, svarede han, »jeg vil se, hvordan jeg ser ud, naar jeg sover.«

En mand stod med et spil foran sig, som om han vilde se sig i ansigtet, men alligevel holdt han øinene lukket.

»Hvorfor staar Du slig t spurgte man ham.

»Jo«, svarede han, »jeg vil se, hvordan jeg ser ud, naar jeg sover.«

En mand stod med et spil foran sig, som om han vilde se sig i ansigtet, men alligevel holdt han øinene lukket.

»Hvorfor staar Du slig t spurgte man ham.

»Jo«, svarede han, »jeg vil se, hvordan jeg ser ud, naar jeg sover.«

En mand stod med et spil foran sig, som om han vilde se sig i ansigtet, men alligevel holdt han øinene lukket.

»Hvorfor staar Du slig t spurgte man ham.

»Jo«, svarede han, »jeg vil se, hvordan jeg ser ud, naar jeg sover.«

En mand stod med et spil foran sig, som om han vilde se sig i ansigtet, men alligevel holdt han øinene lukket.

»Hvorfor staar Du slig t spurgte man ham.

»Jo«, svarede han, »jeg vil se, hvordan jeg ser ud, naar jeg sover.«

En mand stod med et spil foran sig, som om han vilde se sig i ansigtet, men alligevel holdt han øinene lukket.

»Hvorfor staar Du slig t spurgte man ham.

»Jo«, svarede han, »jeg vil se, hvordan jeg ser ud, naar jeg sover.«

En mand stod med et spil foran sig, som om han vilde se sig i ansigtet, men alligevel holdt han øinene lukket.

»Hvorfor staar Du slig t spurgte man ham.

»Jo«, svarede han, »jeg vil se, hvordan jeg ser ud, naar jeg sover.«

En mand stod med et spil foran sig, som om han vilde se sig i ansigtet, men alligevel holdt han øinene lukket.

»Hvorfor staar Du slig t spurgte man ham.

»Jo«, svarede han, »jeg vil se, hvordan jeg ser ud, naar jeg sover.«

En mand stod med et spil foran sig, som om han vilde se sig i ansigtet, men alligevel holdt han øinene lukket.

»Hvorfor staar Du slig t spurgte man ham.

»Jo«, svarede han, »jeg vil se, hvordan jeg ser ud, naar jeg sover.«

En mand stod med et spil foran sig, som om han vilde se sig i ansigtet, men alligevel holdt han øinene lukket.

»Hvorfor staar Du slig t spurgte man ham.

»Jo«, svarede han, »jeg vil se, hvordan jeg ser ud, naar jeg sover.«

En mand stod med et spil foran sig, som om han vilde se sig i ansigtet, men alligevel holdt han øinene lukket.

»Hvorfor staar Du slig t spurgte man ham.

»Jo«, svarede han, »jeg vil se, hvordan jeg ser ud, naar jeg sover.«

En mand stod med et spil foran sig, som om han vilde se sig i ansigtet, men alligevel holdt han øinene lukket.

»Hvorfor staar Du slig t spurgte man ham.

»Jo«, svarede han, »jeg vil se, hvordan jeg ser ud, naar jeg sover.«

En mand stod med et spil foran sig, som om han vilde se sig i ansigtet, men alligevel holdt han øinene lukket.

»Hvorfor staar Du slig t spurgte man ham.

»Jo«, svarede han, »jeg vil se, hvordan jeg ser ud, naar jeg sover.«

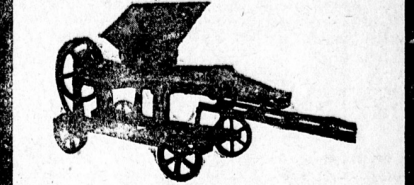
En mand stod med et spil foran sig, som om han vilde se sig i ansigtet, men alligevel holdt han øinene lukket.

»Hvorfor staar Du slig t spurgte man ham.

»Jo«, svarede han, »jeg vil se, hvordan jeg ser ud, naar jeg sover.«

Torvpresse-Maskine

KRONER 1550,00

HANS MESSERSCHMIDT, HILLERØD, DANMARK

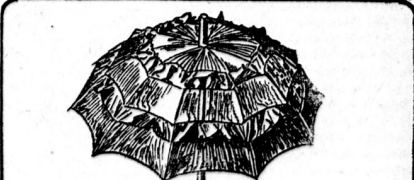

Amerikanske Skapufferter.

Praktisk for sanjeførhold. Ny forsyning ankommet.

- Reisekufferter.
- Cupékufferter.
- Toliekufferter.
- Reisevæsker.
- Toiletstuler.
- etc.
- Damevæsker.
- Portemonøer.
- Lommebøger.
- Cigarbøger.
- Manicurestuler.
- etc.

A/s H. Hoffmann, Karl Johansgt. 39.

Franske Parasoller

Originale Nyheder! Smukke Farver!

PAULSSON & Co. Prinsensgt. 29. Indg. Nordre Slotsg.

Symphony concert.

The National Theater hosted a completely festive evening of music yesterday. It was excellently prefaced with Eine Faust-Ouverture Wagner Richard The overture deals only with the Faust figure and gives particular expression to his bitter live lead:

‘Und so ist mir das Dasein eine Last, Der Tod erwünscht, das Leben mir verhasst.’

The beginning immediately conveys the dark mood of a pianissimo theme, distributed among different string groups with contrasting rhythmic figures. This main theme is carried out with symphonic mastery in the various instruments and evokes a poignant image of the old brooder's torn state of mind. Sometimes one even seems to sense a glimpse of the later Tristan music, where the depiction of human misfortune has reached its most ingenious climax. The audience did not seem to understand the Faust overture last night, although bandmaster Halvorsen put all his great leadership talent into the performance, and the orchestra followed him with conscientious attention.

The second orchestral number, symphonic variations on an original theme by Eyvind Alnæs, received a warmer reception. The beautiful theme is illuminated very effectively with the use of amusing contrapuntal and instrumental means. The orchestra sounds excellent, and the effective structure satisfies all legitimate musical requirements.

However, the hero of the evening was the Russian pianist and composer Sergei Rachmaninoff, which was also to be expected after the sensational advance advertisement.

Well, you weren't disappointed, even though you had come with high expectations.

Rachmaninoff is a piano-virtuoso, and his playing is quite unusually poetically oriented, which in turn means that his tempos are often quite free. In particular, he has a fondness for ritardandos and fermatas. But he can also at other times rush off in fiery flight.

Of greatest interest was probably the performance of his own piano concerto - as far as is known, the same one that Brandt-Rantzau played at the Musikforeningen a few years ago. Rachmaninoff's music has always appealed to me to a great extent. It stands out for its strong melody, which usually flatters the ear and heart. The rhythm is rarely out-of-tune; only the last movement showed characteristic accents. But the timbre is enlivened by subtle harmonisation, and the technical preparation gives evidence of the fully skilled, modern musician. One is filled with sympathy for such a composition. After this piano concert, the orchestra, at the behest of the bandmaster, added a special touch for the Russian guests.

The evening should have ended with Liszt's spiritual, albeit sometimes banal E flat major concerto, which was also brilliantly performed. But after repeated calls, Rachmaninoff played his famous prelude as an encore, for which the audience was probably very grateful.

Hjalmar Borgstrøm.

[Translation: Google]